

**Beretning 2024 til Præsteforeningen
fra Foreningen af fængsels- og arrestuspræster**

Frederikssund den 7. juni 2024

Fakta og oplysninger om vores arbejdsområde:

Antal arresthuse	44 (nogle af dem er ved et fængsel)
Antal arrestuspræster (kun arrestuspræster, rådgighedsordning eller kvoteret stilling)	37
Antal fængsler	13
Antal fængselspræster (både åbne og lukkede fængsler, nogle i kvoteret stilling, og nogle betjener også en arrest)	19 (heraf 13 i en kvote på 50 % eller mere)
Samlet præstenormering	Ca. 17 årsværk

Indledning:

Vi har i Foreningen af fængsels- og arrestuspræster – i FFA - samlet alle relevante papirer i en **håndbog**. Håndbogen indeholder gældende bekendtgørelser, vejledninger og oplysninger om Foreningen af fængsels- og arrestuspræster (vedtægter, navne, mails og tjenestesteder mm.), og den kan blandt andet læses på Præsteforeningens hjemmeside under Delforeninger.

Mht. **årets repræsentantskabsmøde i Præsteforeningen** har vi helt overordnet den bøn, at ikke alt kommer til at handle om sognepræster, skimmelsvamp og embedsboliger 😊 Rigtig mange præster, vistnok hver syvende, har tilknyttet en delfunktion til deres embede, heraf er mange fængsels- eller arrestuspræster, og nogle af dem/os er slet ikke sognepræster, men udelukkende institutionspræster. Vi kunne derfor godt tænke os noget **mere fokus fra Hovedbestyrelsens side på institutionspræsters arbejde og hverdag** end tilfældet har været de senere år – for i sagens natur ligger dét arbejde os meget på sinde. Vi véd godt, at I har meget at se til, men glem ikke institutionspræsterne.

Og – efter at have læst **Præsteforeningens Årsberetning 1:2** har Hovedbestyrelsen selv fokus på relationen til os funktionspræster. Heri nævnes det, at *hver femte funktionspræst, som ikke har en sognepræstekvote, ikke kan se sig selv i fællesskabet i Præsteforeningen og ikke føler, at de får nok ud af medlemskabet* (side 18), at *hver sjette funktionspræst ikke vil anbefale Præsteforeningen, måske fordi foreningen prioriterer tjenestemænd i tjenestebolig over andre typer af medlemmer* (side 19) og at *funktionspræster derfor er i tvivl om medlemskabets betydning og om Præsteforeningen er et gode for dem* (det gælder i alt 5-7 % af medlemmerne; konklusionen side 21).

Jeg kan sagtens genkende disse overvejelser fra medlemmerne i FFA og kunne have ønsket, at årsberetningen var kommet med et bud på en løsning, men de udebliver og er måske at finde i afsnit 2:2, som kommer i efteråret?

Jeg kan dog ikke vente så længe og kommer gerne med **et forslag til at funktionspræster i højere grad oplever sig selv som en del af fællesskabet: Hovedbestyrelsen har nedsat fem interne udvalg, og hvad med at nedsætte et sjette, et udvalg for funktionspræster?** Et udvalg, som kunne sætte fokus på funktionspræsters arbejdsforhold, også dét som præst at have flere arbejdsfunktioner, samt et udvalg, som kunne samle til relevante kursusdage mm.

Bare et forslag, og ellers er jeg som sagt spændt på Hovedbestyrelsens egne udmeldinger.

Og så til sagen for vores vedkommende:

Medlemmerne i Foreningen af fængsels- og arresthuspræster – FFA – betjener alle dem, der enten sidder i varetægt i landets arresthuse eller som afsoner i vores fængsler.

Vi har som fængsels- og arresthuspræster meget **forskellige ansættelses- og arbejdsvilkår**. Nogle, i alt syv, er ansat af Justitsministeriet og har en fuldtidsstilling som fængselspræst i ét af de større fængsler, og andre – de fleste - er ansat af Kirkeministeriet i deltidstillinger.

Som forening arbejder vi på at alle præster skal have **gode arbejdsvilkår**, hvilket indebærer **passende kvoter** - men mange steder er kvoten desværre mangelfuld eller ikke til stede!

Vi er som bestyrelse optaget af at være orienteret om strømningerne i Kriminalforsorgen og at **tage vare om den enkelte fængsels- og arresthuspræst** og dennes udfordringer i hverdagen. Vi har netop været samlet på Liselund til vores årlige fængsels- og arresthuspræstekursus, og hér kom det tydeligt frem, at **mange desværre har meget svære arbejdsforhold**, og så er det godt at være sammen, så vi kan drøfte det sammen samt møde kvalificeret undervisning og sparring, alt sammen for så godt som muligt at modvirke overbelastning, udbrændthed og sekundær traumatisering - og ja, sådanne ord er jeg desværre nødt til at nævne som faresignaler ind i vores sammenhæng.

Vores overordnede opgave er at være præst for de indsatte og at danne kirke og menighed med de indsatte. Det forsøger vi at gøre på bedste vis – men til hver en tid må vi **prioritere vores arbejde**, især fordi der er en meget **høj grad af sikkerhed** med en dertil hørende **meget stor sektionering** bag tremmer, hvilket besværliggør vores arbejde meget. Det siger sig selv, at der skal løbes hurtigt og holdes mange gudstjenester i et stort arresthus eller fængsel, når der højst må deltage f.eks. otte i en gudstjeneste – så vi har eksempler på præster, der må holde over ti gudstjenester for at alle kan deltage i bare én! Denne kommentar for blot at gøre opmærksom på, at der er mange, der har stor brug for vores tid og opmærksomhed og for hvem vi er nøglepersoner både her og nu og også i et videre, resocialiserende perspektiv.

Samtidig bliver vi i meget høj grad **mødt af stor taknemmelighed for vores arbejde og bliver selv enormt beriget gennem vores tjeneste**. For eksempel spurgte en indsat for nogen tid siden mig, om jeg kunne samle nogle bønner til ham, fordi han var træt af "kun" at kende Fadervor, og så

samlede jeg et hæfte: **Bønner og velsignelser til hver en tid**. Hæftet rummer bønner og velsignelser fra forskellige tidsepoker og kirkeretninger og syner som sådan ikke af ret meget, men det bliver alligevel nu omtalt og delt og brugt i vide kredse bag tremmer, hvilket jo varmer ganske gevaldigt.

Et andet og endnu større aktiv for øjeblikket er **magasinet Åndehullet**, som en kreds af initiativrige fængsels- og arrestuspræster har fået op at stå. Heri skriver både indsatte og ansatte præster m.fl. om stort og småt, der har relevans for indsatte, og utrolig mange indsatte læser bladet med meget stort udbytte.

Der tales om præstemangel i disse tider, og hér ønsker vi på ingen måde, at der bliver skåret i vores kvoter fordi sognepræstestillinger skal prioriteres, for også bag tremmer har folkekirken sin berettigelse og et stort arbejde at gøre. Desuden agter Kriminalforsorgen i de kommende år at oprette **1200 nye fængselspladser i Danmark + 300 pladser i et fængsel i Kosovo** på danske vilkår, og da en tommelfingerregel bestående i at 200 fængselspladser bør udløse en fuldtids fængselspræstestilling, er der med andre ord i fremtiden brug for hele syv fuldtids fængselspræster flere end i dag. Vi drøfter det som forening med landets biskopper, og vi vil også gøre det med Præsteforeningen.

Desuden har vi gennem mange år – siden 2016! – arbejdet på at få tilknyttet en funktion som **koordinerende fængsels- og arrestuspræst**, og siden sidste repræsentantskabsmøde har jeg den glæde at kunne fortælle, at biskopperne har besluttet at afsætte **2*25 % af en fuldtidsstilling til opgaven**, hvor jeg bliver den ene af dem. Vi får hverken ledelseskompetencer eller -ansvar og skal alene **servicere og facilitere** alle landets fængsels- og arrestuspræster. Det skal vi gøre ved at sørge for *god onboarding*, dvs. god introduktion og kontakt til nye fængsels- og arrestuspræster, *god kontakt ind i Kriminalforsorgen samt vidensdeling internt og eksternt*. Alt sammen er fordi der er utrolig meget at holde styr på for os, der er præster i Kriminalforsorgen gennem mange regler, vanskelige arbejdsforhold og indviklet lovgivning, der tolkes forskelligt rundt omkring.

Ordnningen er også for at aflaste mig som formand, for gennem mange år som formand har der godt nok været meget, jeg har måttet sætte mig ind i, for selv om hver fængsels- og arrestuspræst har hver deres tillidsmand, har de i praksis ofte kontaktet mig, da deres egen tillidsmand ikke véd ret meget om dét at være præst bag tremmer og i Kriminalforsorgens regi. Samtidig har jeg som formand repræsenteret foreningen i rigtig mange sammenhænge i både ind- og udland, inklusive møder med direktørerne i Kriminalforsorgen – og det siger sig selv, at der bliver langt mere tid til at varetage disse opgaver i fremtiden som koordinator. Vi er selv sagt som forening meget glad for ordningen, og nu venter vi så alene på, at den snart træder i kraft.

Sluttelig: Læg mærke til vores logo på forsiden! Logoet udgør nogle tremmer, men også et kors - og fra tremmerne går vejen over korset til friheden 😊

Desuden: TAK for godt samarbejde! Tak til Hovedbestyrelsen, og tak til Præsteforeningens sekretariat for altid god og relevant sparring og råd og vejledning.

Venlig hilsen Thomas Munk Rønberg, formand for FFA